

دیدار محرمانه مقام‌های آمریکا و ونزوئلا

جان کری، هماهنگ‌کننده ارتباطات راهبردی شورای امنیت ملی اعلام کرد: «تعدادی از مقام‌های آمریکایی هفته گذشته با نمایندگان از دولت نیکلاس مادورو، رئیس جمهوری ونزوئلا، به صورت محرمانه دیدار و در مورد روند انتخاباتی این کشور و احتمال اعمال مجدد تحریم‌های نفتی واشنگتن علیه کاراکاس گفت‌وگو کردند.» به گزارش روز شنبه ایرنا از ان‌بی‌سی‌نیوز، این نشست محرمانه در حالی شنبه‌شبه هفته گذشته برگزار شد که مهلت مقرر شده ۱۸ آوریل (۳۰ فروردین) برای تصمیم‌گیری ایالات متحده در مورد اعمال مجدد تحریم‌ها بر صنعت نفت ونزوئلا بسیار نزدیک است. براساس این گزارش، دولت جو بایدن، رئیس جمهوری آمریکا، متعهد شده است در پاسخ به آنچه واشنگتن به‌عنوان شکست مادورو در اجرای تعهدات خود برای برگزاری انتخابات آزاد و عدالانه در اواخر سال جاری می‌داند، تحریم‌های نفتی علیه این کشور را بار دیگر اعمال کند. این گزارش افزود: «آمریکا ادعا می‌کند دولت مادورو موانع بزرگی را برای مشارکت ائتلاف اپوزیسیون از جمله نامزد اصلی آن، ماریا کورینا ماچادو، ایجاد کرده است.»

روابط آمریکا و اسرائیل باید تغییر کند

برنی سندرز، سناتور مستقل آمریکایی از ایالت ورمونت در مقاله‌ای در روزنامه بوستون گلوب تأکید کرد: «ایالات متحده آمریکا سال‌های زیادی است پشتیبانی مالی بی‌قید و شرط خود را به اسرائیل عرضه کرده است. این رابطه باید حالا تغییر کند. باید به جای التماس کردن از دولت افراطگر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل برای محافظت از جان غیرنظامیان بی‌گناه و تبعیت کردن از قوانین بین‌المللی و آمریکا، باید در یک موضع جدید صراحتاً و به سادگی بگوییم: اگر سیاست‌های کنونی دولت نتانیاهو ادامه یابند دیگر یک سکه هم به این دولت داده نمی‌شود.» این سناتور ادامه داد: «تاریخ قضاوت خواهد کرد که ما هم‌اکنون داریم چه کار می‌کنیم. تاریخ قضاوت خواهد کرد که آیا ما در کنار کودکان گرسنه هستیم، آیا به ارزش‌های آمریکایی که اقرار کرده‌ایم پایبندیم، یا اینکه کورکورانه به پول‌رسانی به ماشین جنگی نتانیاهو ادامه می‌دهیم.»

طالبان واگذاری پایگاه به آمریکا را تکذیب کرد

سخنگوی طالبان در واکنش به برخی اخبار اعلام کرد مکتوب منتشر شده در فضای مجازی مبنی بر واگذاری پایگاه به آمریکا جعلی است. به گزارش تسنیم، ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، با انتشار پیامی در شبکه «ایکس»، مکتوب منتشر شده توسط «جان اچکزی» وزیر سابق اطلاع‌رسانی ایالت بلوچستان پاکستان مبنی بر واگذاری پایگاه توسط طالبان به آمریکا را تکذیب کرد. هم‌زمان با افزایش گشت‌زنی پهپادهای آمریکایی در آسمان افغانستان و در حالی که مقامات طالبان پایگاه‌های نظامی پاکستان را مبدا این پروازها می‌دانند، اچکزی با انتشار مکتوبی که به‌وضوح جعلی است، این اتهام را مطرح کرد. اخیراً رحمت‌الله نبیل، مشاور امنیت ملی سابق افغانستان گفته بود: آمریکا با نفوذ خود بر نهادهای مالی بین‌المللی، از جمله بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول مواضع خود را برای تضمین وام برای پاکستان تعدیل کرده است که در مقابل پاکستان با راه‌اندازی پایگاه نظامی شسمی در بلوچستان، موافقت کرده است.»

فلاش‌بک

۶ ماجرا از گذشته کامرون

حاضر نشد جنگ عراق را «خطا» یا «اشتباه» توصیف کند و زمانی هم که در پارلمان بر سر این مسئله تحت فشار قرار گرفت، باز هم از به کار بردن چنین تعبیری در خصوص جنگ عراق سر باز زد.

او در دوره نخست‌وزیری اقداماتی را نیز در راستای جلوگیری از تحقیقات مستقل پیرامون نقش سربازان بریتانیایی در کشتار غیرنظامیان، شکنجه و آزار و اذیت صورت داد.

تعبیر غزه به زندان

سال ۲۰۱۰ میلادی، دیوید کامرون، نخست‌وزیر وقت بریتانیا در سفری که به ترکیه داشت، به انتقاد از سیاست‌های اسرائیل در قبال منطقه غزه پرداخت. او در جمع تاجران ترک گفت: «شرایط در غزه باید تغییر کند. مردم باید بتوانند رفت و آمد داشته باشند و باید امکان انتقال کالاهای اساسی و کمک‌های بشردوستانه به این منطقه وجود داشته باشد. غزه نمی‌تواند و نباید یک زندان باقی بماند.» این مسئله به انتقادات گسترده اسرائیلی‌ها از کامرون منجر شد.

در ژوئن ۲۰۱۰ نیز کامرون گفت: «همه می‌دانند که ما نمی‌توانیم مشکل صلح در خاورمیانه را حل کنیم تا زمانی که زندان بزرگ و روبروی ما ماند غزه وجود دارد.»

سال‌ها پس از این اظهارنظرها، در حالی که اسرائیل به کشتار بی‌رحمانه غیرنظامیان فلسطینی در غزه ادامه می‌دهد، دولت بریتانیا به دفاع از آنچه «حق دفاع از خود اسرائیل» اطلاق می‌کند، ادامه می‌دهد.

روایب لابی برای یک کمپانی مالی

رهبر سابق حزب محافظه‌کار، مشاور شرکت مالی و سرمایه‌گذاری گرینسپیل کپیتال بود که با ورشکستگی آن فراتر از آسیب اقتصادی قابل توجه، این موضوع در بریتانیا بازتاب سیاسی پیدا کرد و بحث درباره روابط نزدیک در حوزه‌های سیاسی و مالی بین افراد رده بالای سیاسی را بار دیگر احیا کرد. در اسنادی که طی سال‌های گذشته از سوی کمیسیون خزانه‌داری پارلمان رونمایی شد به نظر می‌رسد دیوید کامرون و تیم وی در کمتر از چهار ماه در سال ۲۰۲۰ دست‌کم ۷۳ ایمیل، پیامک و پیام واتس‌آپی برای مقامات دولتی و مالی ارسال کرده‌اند. ریشی سوناک که آن زمان وزیر دارایی بود، تأیید کرد که زیر مجموعه‌اش تحت فشار قرار گرفته است تا در خواست کامرون را از طرف شرکت گرینسپیل مورد بررسی قرار دهند. این شرکت سعی در بهره‌مندی از یارانه‌های دولتی اختصاص‌یافته برای کمک به بنگاه‌های کوچک و متوسط داشت اما در نهایت موفقیتی کسب نکرد. در آن زمان، دیوید کامرون پس از هفته‌ها سکوت در اواسط آوریل در یک بیانیه مطبوعاتی تفصیلی اعلام کرد که هیچ قانون رفتاری و هیچ قانون دولتی را نقض نکرده است. با این حال وی تأکید کرد که از این جنجال‌ها باید «درس آموخت» و «ارتباطات با دولت باید تنها از رسمی‌ترین مجاری انجام شود». او همچنین حاضر نشد اعلام کند چقدر درآمد از همکاری با این شرکت کسب کرده بود.

همکاری جنجالی با چین

براساس گزارش بلومبرگ، کامرون، از زمان کناره‌گیری از نخست‌وزیری در سال ۲۰۱۶ و پس از برگزاری و شکست در فراندوم برگزیت، در ابتکارات چینی متفاوتی حضور داشته است: از جمله تلاش برای تأسیس یک صندوق یک میلیارد دلاری سرمایه‌گذاری مشترک بریتانیا و چین با هدف حمایت از ابتکار کمربند و جاده شی‌جین‌پینگ. او همچنین برای سرمایه‌گذاری خارجی در شهر کلمبو پورت سریلانکا لابی کرد که به گفته پولیتیکو تحت حمایت چین است. در اوایل همین امسال، گزارش کمیته اطلاعاتی و امنیتی پارلمان از حضور کامرون در صندوق سرمایه‌گذاری بریتانیا و چین انتقاد کرد. در این گزارش آمده بود که «ممکن» است نقش کامرون «تا حدی به دست حکومت چین مهندسی شده باشد تا به سرمایه‌گذاری چین و به‌صورت کلی‌تر خود برند چین، مقبولیت و اعتبار ببخشد.»

دیوید کامرون، نخست‌وزیر پیشین و وزیر خارجه انگلیس، زاده ۹ اکتبر ۱۹۶۶ در لندن است. او در برکشایر رشد کرده و در فاصله سال‌های ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۳ در دیارتمان تحقیقاتی حزب محافظه‌کار مشغول به کار بوده و پس از آن در سال ۲۰۰۱ توانسته به‌عنوان نماینده به مجلس عوام راه پیدا کند.

در سال ۲۰۰۵ کامرون توانست به‌عنوان رهبر حزب محافظه‌کار انتخاب شود و از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ نیز نخست‌وزیر بریتانیا بود. او عمدتاً با میراث فراندوم برگزیت و شکست در این فراندوم و خروج از اتحادیه اروپا به یاد آورده می‌شود اما در دوره نخست‌وزیری کامرون تحولاتی به‌ویژه در عرصه سیاست خارجی رخ داد که مرور آن‌ها می‌تواند به فهم بهتر از نگاه وزیر خارجه بریتانیا به تحولات جهان و به‌ویژه منطقه خاورمیانه کمک کند.

شکست مداخله در لیبی

دولت کامرون نقش بسیار فعالی در مداخله نظامی سال ۲۰۱۱ در لیبی داشت. آن‌ها پیش از مداخله نظامی، به حمایت از مخالفان معمر قذافی، رهبر وقت لیبی می‌پرداختند و این سیاست در نهایت در بی‌ثباتی‌های گسترده در لیبی و شمال آفریقا تأثیر فراوانی داشت. یافته‌های کمیته سیاست خارجی پارلمان بریتانیا در سال ۲۰۱۶ نشان می‌دهد مداخله نظامی بریتانیا در لیبی و تصمیمات کامرون در این راستا در شرایطی اتخاذ شده که اطلاعات دقیق و مناسبی در این زمینه در اختیار دولت نبوده و اهداف این مداخله خیلی زود جای خود را به هدف تغییر رژیم قذافی دادند. براساس نتیجه‌گیری این کمیته، دخالت نظامی بدون در نظر گرفتن ملاحظات اخلاقی رخ داده و لندن تعهدی نسبت به تحولات پس از سقوط قذافی نشان نداده است.

براساس یافته‌های کمیته سیاست خارجی، هدف اولیه دخالت نظامی که براساس ادعای آمریکا و متحدانش ممانعت از کشتار در شهر بنغازی بود، در ۲۴ ساعت نخست محقق شده و ادامه کارزار نظامی برای اهداف اعلام نشده دیگری بوده است.

لیبی پس از مداخله نظامی غرب درگیر جنگ داخلی شد و هنوز هم آرامش و ثبات به این کشور سابقاً ثروتمند نفت خیز بازنگشته است. کامرون هیچ‌گاه پاسخگوی سیاست‌های خود در قبال لیبی نبوده و سابقه سرزنش مردم لیبی به دلیل «از دست دادن فرصت دموکراسی» را نیز در کارنامه خود دارد.

تلاش برای دخالت نظامی در سوریه

در فاصله نه‌چندان زیادی از دخالت نظامی غرب در لیبی و شکست این کارزار، کامرون، نخست‌وزیر بریتانیا، تصمیم گرفت که در واکنش به تحولات سوریه و آنچه استفاده دولت سوریه از تسلیحات شیمیایی علیه مخالفان خوانده می‌شد، نیروی نظامی به این کشور اعزام کند. طرح دولت او برای دخالت نظامی در سوریه در آگوست ۲۰۱۳ به مجلس عوام رفت و با مخالفت نمایندگان رد شد. مخالفت‌ها تنها محدود به حزب کارگر نبود و تعدادی از نمایندگان حزب محافظه‌کار نیز با این مسئله مخالفت کردند. افکار عمومی در انگلیس نیز که در پی جنگ عراق و دروغ‌هایی که درباره دلایل شروع جنگ گفته شده بود، با تصمیم کامرون برای مداخله در سوریه همسویی نداشت و همین امر باعث شد طرح دولت او در این زمینه شکست بخورد.

یک سال بعد در سال ۲۰۱۴، دولت کامرون در چارچوب ائتلاف مبارزه با داعش به رهبری ایالات متحده، به منطقه خاورمیانه آمد و اقدامات نظامی و اطلاعاتی زیادی را در راستای حمایت از مخالفان بشار اسد انجام داد.

حمایت از حمله نظامی به عراق

در سال ۲۰۰۳ زمانی که تونی بلر، نخست‌وزیر وقت بریتانیا تلاش زیادی می‌کرد تا حمایت نمایندگان پارلمان را برای حمله نظامی بریتانیا به عراق به دست بیاورد، دیوید کامرون از جمله نمایندگان بود که با بلر همراه شد و به حمله نظامی به عراق رای مثبت داد. بعدها گزارش‌های بین‌المللی و حتی داخلی نشان داد که برخلاف ادعای اولیه لندن، صدام حسین و رژیم سیاسی او تهدید مستقیمی علیه بریتانیا به حساب نمی‌آمدند و گزارش‌ها درباره تسلیحات شیمیایی دروغ بود.

به‌رغم روشن شدن این مسئله، کامرون هیچ‌گاه

اسرائیل برای پایان دادن به جنگ در غزه غیرمادی یا مثل تحریم‌های اقتصادی یا توقف فروش اسلحه مادی (و البته تا حد زیادی نمادین) باشد.

علاوه بر نیاز به حفظ رابطه خوب و نزدیک با آمریکا، بریتانیا منافع هم در حل و فصل مناقشه فلسطین دارد. این مناقشه و جنگ اخیر غزه تأثیر بسیار زیادی بر نگاه کشورهای جنوب جهانی به جهان غرب و بریتانیا داشته است. بسیاری از کشورها از جمله کشورهای جنوب جهانی، به مسئله فلسطین به‌عنوان یک مسئله ناشی از سیاست‌های استعماری نگاه می‌کنند که به‌رغم گذشت سال‌ها از عصر استعمار، همچنان جهان غرب تر جیح می‌دهد نظاره‌گر کشتار ده‌ها هزار غیرنظامی باشد و به حمایت از اسرائیل ادامه دهد. از نگاه آن‌ها این مسئله، نوعی نقض نظم مبتنی بر قانون در جهان امروز است.

دولت محافظه‌کار بریتانیا هم‌زمان با انتقادهای گسترده از سوی حزب کارگر نیز مواجه است که از عدم توجه کافی دولت به خاورمیانه شکایت دارند. دیوید لای، وزیر خارجه دولت در سایه، در این زمینه وعده داده در صورتی که حزب کارگر در انتخابات آینده به قدرت برسد، یک فرستاده ویژه برای امور خاورمیانه مشخص خواهد کرد.

این نگرانی در میان تحلیلگران هم وجود دارد که وابستگی زیاد سیاست‌های خاورمیانه‌ای دولت انگلیس به ایالات متحده می‌تواند در صورت پیروزی ترامپ در انتخابات ۲۰۲۴ در دسرساز شود.

انگیزه‌های اقتصادی

در ماه‌های اخیر مذاکرات تجاری با کشورهای شورای همکاری خلیج‌فارس، ارزش بیشتری برای انگلیسی‌ها پیدا کرده است. پولیتیکو نوشته است: در پی ناکامی‌های دولت سوناک در رسیدن به اهداف تجاری در مذاکرات با کشورهای نظیر کانادا و هند، مذاکرات تجاری با کشورهای شورای همکاری خلیج‌فارس شامل عربستان سعودی، قطر، کویت، بحرین، امارات و عمان به یکی از اولویت‌های بریتانیا بدل شده است. برای دولت سوناک بسیار مهم است که تا پیش از انتخابات سراسری این مذاکرات به حصول یک توافق منجر شود. بریتانیا در حال حاضر با مجموعه‌ای از کشورها شامل کانادا، هند، مکزیک، سوئیس، کره جنوبی و ترکیه در حال مذاکره است تا وضعیت اقتصادی خود را در دوره پس‌از برگزیت سر و سامان دهد اما این مذاکرات به‌خوبی پیش نمی‌رود و دولت بریتانیا در دستیابی به اهداف خود ناکام مانده است.

در ماه ژانویه، مذاکرات میان کانادا و انگلیس به دلیل اختلافاتی نظیر تجارت گوشت و پنیر متوقف شد. مذاکرات با هند به دلیل برگزاری انتخابات در این کشور به تعویق افتاد و سرنوشت مذاکرات با آمریکا نیز براساس شواهد وضعیت خوبی ندارد. مذاکرات با سایر کشورها هم هنوز در مراحل اولیه است و چنین وضعیتی نوید روزهای خوب را برای اقتصاد بریتانیا نمی‌دهد. حصول توافق‌های تجارت آزاد می‌تواند باعث شود تولید ناخالص داخلی بریتانیا را افزایش داده و مشکلات ناشی از تورم و شیوع بیماری کووید ۱۹ در سال‌های اخیر را کاهش دهد.

به‌رغم انرژی
قابل توجهی که
کامرون به سیاست
خارجی بریتانیا تزریق
کرده و همچنین
تمایل زیاد لندن برای
مشارکت فعال در
تحولات خاورمیانه و
شمال آفریقا، هنوز
به نظر نمی‌رسد که
اقدامات اخیر در
سیاست خارجی
این کشور بخشی از
یک استراتژی بزرگ
و جامع در راستای
بازگشت این نیروی
قدیمی به منطقه باشد